

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כא.

קסבר רבי יוסי שריטה וגידדה אחת היא. דמרוייהו בין ביד בין כנלי וכמיזי בגדידה למת (דנדי' רי) לא תמוגדו ולא משימו קרסה וגו': **המשרט כנלי חיוב.** הא ודאי פשיטא לכולי עלמא דעיקר גדידה משמע כנלי ועיקר שריטה משמע ביד וקאמר שמואל המשרט כנלי על המת חיוב ולא קאמר המגדד כנלי לאשמועינן דשם שריטה שייך כנלי והעושה מצודה בעלמא כנלי על המת חיוב שני ללוח משרט ומשום מגדד גדידה ושריטה אחת היא דמרוייהו בין ביד בין כנלי: מייסיי גידדה ושריטה אחת היא. כלומר בין שריטה בין גדידה ענין מצודה הם ושריטה אחת היא משמע שריטה כנלי שריטה ביד גדידה ביד חיוב.

על עבודת כוכבים ביד חיוב. פי הקונטרס חייב נומה (ט) בנדרכה ולקי של דדרכה מלא תעבדס יתירא כנלי פטור דליתו בכלל עבודה דליתו (חיוב) אלף ביד: **רב אשי** אומר מכתו מוכחת ע"י. וכן הלכה:

ואפילו
וחיוב על הראש: מחוי רב ששת בין פירקי (ט) רישא: ועל הוקן שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה: מחוי רב ששת בין פירקי (ט) דיקנא: רבי אליעזר אומר אם נטלן וכו': קסבר חד לאו הוא: ואינו חיוב עד שיטולנו בתער: ת"ר: ופאת זקנם לא יגלחו וכו' אפי' גלחו במספרים היא חיוב ת"ל 'לא תשחית אי לא תשחית יכול אם לקטו במלקט ורהיטני היא חיוב תלמוד לומר לא יגלחו הא כיצד גילוח שיש בו השחתה הוי אומר זה תער: רבי אליעזר אומר אפילו לקטו במלקט ורהיטני (יהא) חיוב: מה נשך אי גמיר גזירה שוה ליבעי תער אי לא גמיר ג"ש מספרים נמי (א) [לא] לעולם גמיר ג"ש וקסבר הני נמי גילוח עברי: מתני' הכותב כותב קעקע יכתב ולא קעקע קעקע ולא כתב אינו חיוב עד שיכתוב ויקעקע יבירו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון אומר אינו חיוב עד שיכתוב שם את השם שנאמר 'וכתיבת קעקע לא תתנו בכם אני ה'': ג"מ אומר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי עד שיכתוב (ט) אני ה' ממש אומר ליה לא כרתני בר קפרא אינו חיוב עד שיכתוב שם עבודת כוכבים שנאמר וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה' אני ה' אחר: אומר רב מלביא אומר רב אבהו אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו מפני שגוראות ככתובת קעקע "אומר רב (ט) "נחמן בריה דרב איקא שפור שפחות וגומות רב מלכוו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אומר מתניתין ומתניתא רב מלכיא שמתעתא רב מלכוו וסימנך מתניתא מלכתא מאי בנייהו איכא בנייהו שפחות רב ביבי בר אביי קפיד אפי' אריבדא דכוסילתא רב אשי אומר: כל מקום שיש שם מכה מכתו (ט) מוכיח עליו: מתני' 'גמיר שהיה שותה יין כל היום אין חיוב אלא אחת אמרו לו אל תשתה ליה והוא שותה חיוב על כל היום ואחת היה מטמא למתים כל היום אינו חיוב אלא אחת אמרו לו אל תטמא אל אינו חיוב אלא אחת אמרו לו אל תגלח אל תגלח והוא מגלח כל היום חיוב על כל אחת ואחת ויהיה לבוש בכלאים כל היום אינו חיוב אלא אחת אמרו לו אל תלבש אל תלבש והוא פושט ולבוש חיוב על כל אחת ואחת וי'.

עין משפט
נר מצוה

א (מי) פייב מהל' פיי
הל' יו טושי' ייב פי קפ
טעמי' (י):
צב ב מיי פייב מלכות
פיי הלכה יו פט
ללוח פל טושי' ייב פי
קפ פייב:
צב ב טושי' פייב:
ק ד מיי פייב מלכות
נירות הלכי י פט
לאין רב:
קא ה מיי פייב טו
ופיי מהל' אלל הל'
ד פט פייב מיי רב:
קב ו מיי פייב מלכות
נירות הלכי פט
לאין רב:
קג ז מיי פייב מלכות
כלאים הל' ז פט
לאין רב:

מוסף רש"י

במלקט. פליגי' על
תלמידי חכמים שמלקטין
כס את חייב הכסף,
ורוהיטני. פליגי' על
עושי תריסן (מקדושין
לה). תלמוד לומר לא
יגלחו. האמור נוסד לא
ואין דרך גילוח נכון ושוט.
שפור שפחות וגומות.
אלו שלם הלכות רב מלכי
אמרן ולא רב מלכוו. משני
שמחתי'ן דומין וזו שלם
יש שמחתי'ן שמיטה של
זו שלם זו. נתנו נכס פטמ
למדי השמיטה (א).
כח. רב פפא אומר.
אומנא דרב מלכוו פליג'
דקאמר שפחות רב מלכוו
ליחא. דל תמני ומתניתא
דכא רב מלכוו ומתניתא
אלל שמעתתא דאמר רב
מלכוו מידע'ן ר' בחבובות
טו. מתניתין ומתניתא.
הך דליתמר אפירוסת'
דמתניתין
רב מלכוו. שמעתתא.
דליתמר שמעתתא חלפי
נפשיהו ואלל אפירוסת'
דמתניתין. רב מלכוו (פיי)
כפ. ורב פפא חלפי'
שמעתי לרב מלכוו ואפך
מקלה לרב מלכוו (דה)
ו' וסימנך. שלם
חלפי' בניכסא. מתניתא
מלכתא. לגבי שמעתת'
היא מתניתא מלכתא
דהא מינה מתניתין ותיבתא
לשמעתתא. וסימנך מלכוו
לשון זכר (בחוובות טו).
איכא בנייהו שפחות.
דמתניתין היא ומתני' ליה
רב מלכוו לאו דידע
דלית סבי רב מלכוו אמר
פירושן. אלל שמעתתא
דליתמר רב מלכוו כגון
שפור וגומות דלית ענינו
וביב' טו.

א) וני ריי' ויהי' רב
ב) דקדושין לה: מיי
ג) רבי' [בש] רישא
מ) מלך (אן) ד' (ג'ל ברין).
ס) כנסת פסחא ל"ג אה
ז) ע"ז כט. כילה כח: מכות
ח) דהה ג"כ. ו' (י) וכל
המקומות אהל רי חנינא.
ט) דקדושין ע: שולן פכ:
מיי רל: מ) ט' (ט) כפי'
תפשו לפי ט"ו. י) טס כנינה
אהל מלביא. כ) רישא
שמעתתא היא לענין שני
שפחות (אפילו נשתא לחתן)
נחמ' נדה ט"ו: נלוחי ט"ו.
(ד) רישא מקח חיתא אלא.
ז) כנסת' שמקדו'.
י

במלכות
במשפטם
בכך יחייב
שן עבודתה
גמרותה
דכלל דרך
כוכבים כדמי
גדידה כדנך
הנזירה שהי'
לעשות עבודת
נלוך גילוח שיש
בו השחתה הוי
אומר זה תער:
רבי אליעזר אומר
אפילו לקטו במלקט
ורהיטני (יהא)
חיוב: מה נשך אי
גמיר גזירה שוה
ליבעי תער אי לא
גמיר ג"ש מספרים
נמי (א) [לא] לעולם
גמיר ג"ש וקסבר
הני נמי גילוח עברי:
מתני' הכותב כותב
קעקע יכתב ולא
קעקע קעקע ולא
כתב אינו חיוב
עד שיכתוב ויקעקע
יבירו ובכחול ובכל
דבר שהוא רושם
ר"ש בן יהודה משום
ר' שמעון אומר אינו
חיוב עד שיכתוב
שם את השם שנאמר
'וכתיבת קעקע לא
תתנו בכם אני ה'':
ג"מ אומר ליה רב
אחא בריה דרבא לרב
אשי עד שיכתוב (ט)
אני ה' ממש אומר ליה
לא כרתני בר קפרא
אינו חיוב עד שיכתוב
שם עבודת כוכבים
שנאמר וכתובת קעקע
לא תתנו בכם אני ה'
אני ה' אחר: אומר
רב מלביא אומר רב
אבהו אסור לו לאדם
שיתן אפר מקלה על
גבי מכתו מפני שגוראות
ככתובת קעקע
"אומר רב (ט) "נחמן
בריה דרב איקא שפור
שפחות וגומות רב
מלכוו בלורית אפר
מקלה וגבינה רב
מלכיא רב פפא אומר
מתניתין ומתניתא
רב מלכיא שמתעתא
רב מלכוו וסימנך
מתניתא מלכתא
מאי בנייהו איכא
בנייהו שפחות רב
ביבי בר אביי קפיד
אפי' אריבדא דכוסילתא
רב אשי אומר: כל
מקום שיש שם מכה
מכתו (ט) מוכיח עליו:
מתני' 'גמיר שהיה
שותה יין כל היום אין
חיוב אלא אחת אמרו
לו אל תשתה ליה והוא
שותה חיוב על כל היום
ואחת היה מטמא
למתים כל היום אינו
חיוב אלא אחת אמרו
לו אל תטמא אל אינו
חיוב אלא אחת אמרו
לו אל תגלח אל תגלח
והוא מגלח כל היום
חיוב על כל אחת ואחת
ויהיה לבוש בכלאים
כל היום אינו חיוב
אלא אחת אמרו לו אל
תלבש אל תלבש והוא
פושט ולבוש חיוב על
כל אחת ואחת וי'.

תורה אור השלם

- ויקרא קול גדול במשפטם עבד וברוחים עבד שפקרם עליהם:
- לא יקרנו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובכשרם לא ישרטו שערות.

- ויקרא כה א לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחיתו את פאת זקנך: ויקרא יט ב וישרט לשם לא תגזזו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני ה' ויקרא יט כ

הגרות הב"ח

ד'ב) ג'ס' בין פירקי
(ט) ס'ס בין
פירקי דדיקנא: (ט) ס'ס בין
ביבי דכח' לרב לשי' עד
דיחמו. ריב פי הוי
שולל אל' קר הוא פי'
המשנה: (ט) ס'ס פחות
חינא נהיה דרב אומר רב
שפוט: (ט) ס'ס פחות
מוכחת עליו: (ט) רש"י
רי' שפור נפקי לין פון
ר' מלכוו אמר ר' אלף בר
אבהו ופי' חיה בר אבהו
שומטי: (ט) ר"ה שפחות
אל' חיה בר אבהו
הנה כר"ה: (ט) ר"ה
גומות שמעתתא היא כ'
נה סימן לענין מילוא אמר
ר' מלכוו אמר ר' אלף בר
אבהו גומות אלפי' אין
שמה עבודת גדולה היא
ואלפי' מתחת דלין גומה
אלפי' היה רב שער ושור
הפד': (ט) ר"ה גליות
וי' ח' חיה בר אבהו
שגל: (ט) ר"ה ח' ח' ח'
שמעתא נליל' וחור י'
אמר: (ט) ר"ה חיה בר
אבהו פטני: (ט) ר"ה
מתניתא מלכתא ופי'
שפחות ואמר מקלה
דמשנה: (ט) חו' ח' ריה
על ו' ח' ח' ח' ח'
שלא מדרוכה ולקי:

לעו רש"י

ינטר' וינטרוהו.
(מקום) חיבור.
פוינטוריוו'ר
(פוינטוריוו'ר). לעקו'
עקינות (לשם מכות
פלימיא' (פלימיא'ה).
איוסל (להקוט דס).